Jelikož napadený výrok vydán byl, jak vysvítá ze správních spisů, a jak i zjištěno ústním dotazem na ministerstvo vnitra, okr. komisařem V., který v době, o niž jde, nebyl předsedou ošv-u v M., tedy orgánem nepříslušným, příčí se nař. rozhodnutí stran J. K. a D. M. zákonu a slušelo je v té příčině podle § 7 zák. o ss zrušiti, aniž bylo potřebí obírati se námitkami stížnosti.

Č. 3723.

Administrativní řízení. — Obecní dávky: Zakládá doručení vyřízení rekursu ve věci obecní dávky, které se stalo do rukou nezmocněné manželky povinníka, právní účinky proti tomuto?

(Nález ze dne 12. června 1924 č. 10.589.)

Věc: Alois L. v K. proti okresní správní komisi v K. V. o dávku ze psů.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Městské zastupitelstvo v K. V. zamítlo usnesením z 24. dubna 1923 odvolání Aloise L. stran předpisu dávky ze psů na rok 1923. Další odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako opožděné, ježto uvedený výměr městského zastupitelstva byl doručen dne 10. května 1923 a odvolání podáno teprve dne 25. května 1923.

O stížnosti uvážil nss toto:

Výměr úřadu, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti k placení dávky, stává se vůči poplatníku účinným teprve, když byl doručen poplatníku nebo jeho zmocněnci do vlastních rukou. Že se doručení musí státi tímto způsobem, jde zejména z okolnosti, že jest zákonem osobě dávkou povinné dáno právo, odvolati se z takového výměru, takže možno počítati lhůtu k odvolání teprve od dne, kdy výměr byl doručen této osobě k podání opravného prostředku oprávněné.

Nař. rozhodnutí, které vyslovilo, že rozhodnutí městského zastupitelstva v K. V. bylo doručeno dne 10. května 1923, mohlo dle obsahu spisů svůj výrok opříti jen o obdržecí list, dle kterého rozhodnutí městského zastupitelstva bylo dne 10. května 1923 převzato Gabrielou L. pro Aloise L.

St-l popřel již v odvolání, že svou manželku zmocnil, aby s plným právním účinkem za něho přijímala úřední výměry. Žal. úřad opíraje se patrně o právní názor, že nebylo zapotřebí, aby výměr byl doručen st-li samému a že stačilo, když byl odevzdán jeho manželce, nevyšetřil, zdali skutečně Gabriela L. byla svým manželem splnomocněna, by pro něho úřední zásilky přijímala, ani kdy byl st-l o výměru městského zastupitelstva skutečně zpraven. Dle toho, co bylo shora uvedeno, jest však tento právní názor mylný.

Pokud tedy žal. úřad zamítl pro opoždění odvolání st-lovo z rozhodnutí obecního zastupitelstva, vycházeje ze skutkového předpokladu, že rozhodnutí to bylo dne 10. května 1923 s právním účinkem pro st-le doručeno, spočívá rozhodnutí na neúplném zjištění skutkové podstaty,

způsobené nesprávným právním názorem a bylo je proto zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3724.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Podle § 1 č. 4 zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb. nepodléhá dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí pouze jediný převod stavebních parcel, totiž ten, který bezprostředně předchází dokončení stavby na převedené parcele.

(Nález ze dne 12. června 1924 č. 10.590.)

Věc: Josefiny U. v Praze (adv. Dr. Rud. Rytíř z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním rozkazem magistrátu hlavního města Prahy ze 16. prosince 1920 byla Josefině U. z převodu domu č. p. — v Praze na Mořice a Bertu Sch. na základě trhové smlouvy z 15. května 1920 předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí 527.646 K 62 h.

Podáním z 29. prosince 1922 žádala st-lka, aby jí tato již zaplacená dávka, jakož i zaplacené úroky od 7. ledna 1921 do 19. ledna 1921 v částce 952 K 70 h, tedy celkem 528.600 K 32 h byla vrácena, jelikož dům byl koupen za účelem přístavby IV. a V. patra a dle potvrzení stavebního referátu magistrátu bylo s touto stavbou dne 3. června 1921 skutečně započato a táž dne 14. července 1922 dokončena, čímž nabyla strana nároku na osvobození dle zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb. a zák. z 14. března 1921 č. 100 Sb. Magistrát nevyhověl výměrem z 23. června 1923 této žádosti.

Žal. úřad zamítl nař. rozhodnutím odvolání, a to proto, že manželé Mořic a Berta Sch., nabyvší nemovitosti převodem, jehož osvobození od dávky se žádá, nepoužili jí sami ke stavbě podle zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb., nýbrž prodali ji dne 19. ledna 1921 firmě »Česká chmelařská vývozní společnost«, která teprve provedla nástavbu IV. a V. patra.

Naproti tomu zastává stížnost právní názor, že každý převod stavební parcely, pokud se stal v letech 1920 a 1921, jest dle § 1 č. 4 uved. zák. od dávky z přírůstku hodnoty osvobozen, když parcely bylo k stavbám podle tohoto zák. použito, a to i když stavbu neprovedla osoba, na kterou dotčeným převodem parcela přešla, nýbrž teprve osoba, která nemovitosti dalším převodem nabyla.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb. nadepsaný »O přechodných daňových výhodách pro stavby« prodlužuje platnost zák. z 28. prosince 1911 č. 242 ř. z. o berních úlevách pro novostavby, přístavby, nástavby a stavby vůbec a pro stavby malých bytů zvláště a uvádí, že tyto úlevy přísluší novým stavbám, stavbám domů s malými byty, přístavbám a nástavbám, které se v letech 1920 a 1921 započnou a stavebně dokončí. Dává tedy zákon berní úlevu z důvodů provedení stavby.

V § 1 č. 4 ustanovuje zákon, že převody stavebních parcel v letech 1920 a 1921, jichž bude v celé její výměře použito k stavbám podle